

РЕШЕНИЕ

№ 3303

гр. София, 19.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав,
в публично заседание на 16.05.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стефан Станчев

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **3187** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

С решение № 4131 от 21.06.2022г. по адм. дело № 3109/2022г. по описа на Административния съд – [населено място], с което по жалбата на В. Н. е обявен за нищожен отказ по писмо № РР-10-1088/ 07.03.2022г. за вписване на водовземно съоръжение (кладенец) в регистъра по чл. 118г, ал. 3, т. 5 от Закона за водите и преписката е изпратена на административния орган за ново разглеждане. По реда на инстанционния контрол и по жалба на директор на БД И., решението е отменено върнато за ново разглеждане от друг състав на АССГ. По реда на чл.224 от АПК са дадени указания, с които настоящият съдебен състав е длъжен да се съобрази. В хода на настоящото производство са представени доказателства, установяващи по безспорен и недвусмислен начин, че водовземното съоръжение е в имот, изключителна собственост на оспорващия, придобит възмездно от баща на жалбоподателя. Безспорно е установена идентичността на имотите, което се установи от представеното пред съда удостоверение за идентичност на имота, където е вадавземното съоръжение, издадено от МЗ, ОСЗ Нова З.; представено и удостоверение от отдел общинска собственост, транспорт и туризъм при [община], че имот с идентификатор 51809.21.267 по КККР на [населено място] с площ от 3128 кв.м. , идентичен с имота, придобит от праводател на жалбоподателя е частна собственост, с трайно предназначение на територията „земяделска“, начин на трайно ползване „друг вид земеделска земя“. Представените писмени доказателства не се оспорват от административния орган. В тази връзка, съдът приема, че са изпълнени указанията на ВАС, за събиране на

даказателства за правото на собственост върху земята, на която е изградено водовземното съоръжение – кладенец.

Производството е по жалба на В. Н. Н. от [населено място], срещу писмо изх. № РР-10-1088 от 07.03.2022г. на директора на басейнова дирекция „И. район“, в което е обективиран изричен отказ да предостави административна услуга – да впише водовземно съоръжение на жалбоподателя в регистъра на водовземните съоръжения от подземни води за задоволяване на собствени потребности на гражданите съгласно чл. 118г, ал.3, т.5 от ЗВ. Иска отмяна на отказа и присъждане на разноски.

Ответник, чрез пълномощник оспорва жалбата и не претендира разноски

Съдът е длъжен да се съобрази с приетото от ВАС, че обективирания отказ е индивидуален административен акт и в случая има оспорване на лице със засегнати законни права и интереси. По указанията на ВАС, съдът приема допустимост на жалбата.

Административното производство е образувано по заявление вх. № РР-10-1088/28.10.2020г., подадено от В. Н. Н. до директора на Б. дирекция „И. район“, за регистрация на водовземно съоръжение от подземни води за задоволяване на собствени потребности на гражданите.

Заявлението е подадено от наследник на собственик на поземлен имот № 000267 от 3,210 дка, представляващ парцел №1 от стопански двор в [община], [населено място] на заличеното ТКЗС „Устрем“ съгласно договор за продажба на недвижим имот, вписан под № 32-II, том 128, стр.68 от 23.03.1998г. и удостоверение за наследници на Н. Н. Н.. Преди това с договор от 27.05.1993г. наследодателят на жалбоподателя е закупил и стопанската сграда, намираща се в имота, представляваща навес и склад със ЗП от 198 кв.м. С договор от 25.08.1994г. Н. Н., наследодател, е закупил и външен клозет, ограда, кладенец, водоснабдяване, електрическа помпа и път и площадка, намиращи се в имота срещу дялово участие с ценни книжа.

Към преписката е приложена скица на имота – л. 14, от която е видно, че имотът е нанесен в КККР с идентификатор 51809.21.267.

С оспорения отказ, обективиран в писмо изх. № РР-10-1088 от 07.03.2022г. на директора на басейнова дирекция „И. район“, заявителят е уведомен, че водовземното съоръжение не може да бъде вписано в регистъра на кладенците за задоволяване на собствени потребности на гражданите, тъй като не отговаря на изискванията на чл. 43, ал.2 от Закона за водите, а именно, че имотът е собственост на [община]. Жалбоподателят е получил отказа на 15.03.2022г., видно от обратна разписка на л.13. Жалбата срещу него е подадена на 22.03.2022г.

По делото са представени още удостоверение от ЕВН, че жалбоподателят е титуляр на партида в [населено място], разписки за заплатени суми за ел.енергия за обект в [населено място], и приходни квитанции от 2022г. за заплатени местни данъци и такси за имот – земя и сграда в [община]. С тези доказателства жалбоподателят подкрепя твърдението си, че имотът се ползва, а процесният кладенец е единственият водоизточник, който го захранва с вода.

Не е спорно по делото, че заявителят е собственик на кладенец за задоволяване на собствени потребности, за който не е било подадено заявление за вписване в регистъра по чл. 118г, ал. 3, т. 5 от ЗВ. В срока, определен в § 41, ал. 7 от ПЗР към ЗИД на ЗООС (обн. ДВ, бр. 98 от 2018г.), заявителят е подал заявление по образец вх. № РР-10-1088/28.10.2020г. за вписване на водовземното съоръжение /кладенец/ в регистъра по чл. 118г, ал. 3, т. 5 от ЗВ. По заявлението е постановен процесният отказ

от директора на БДИБР, мотивиран със съображението, че имотът, в който е изграден кладенецът, е собственост на [община].

Съгласно чл. 43, ал.2 от ЗВ физическите лица - собственици или ползватели на недвижим имот, разположен в границите на населените места и селищните образувания, имат право на безвъзмездно водовземане до 10 куб. м на денонощие за собствени потребности от намиращите се в него повърхностни и подземни води, както и в случаите на ползване на индивидуални системи за отопление и/или охлаждане с обща инсталирана мощност до 50 kW, използващи като първичен енергиен източник енергията на сухите зони в земните недра и на подземните води с температура до 20 °C, с изключение на минералните води. В чл. 44, ал. 4 от Закона за водите /ЗВ/ е предвидено, че изграждането на кладенец за индивидуално безплатно водовземане на подземни води става, без да е необходимо разрешително, но след като собственикът уведоми директора на съответната басейнова дирекция. Според ал. 5 на същата разпоредба собственикът или ползвателят на имота, където е изграден кладенец при условията на ал. 4, е длъжен в тримесечен срок от изграждането му да го обяви в съответната басейнова дирекция за нанасянето му в регистъра по чл. 118г, ал. 3, т. 5.

В Наредба № 1 от 10.10.2007г. за проучване, ползване и опазване на подземните води, издадена от министъра на околната среда и водите, министъра на регионалното развитие и благоустройството, министъра на здравеопазването и министъра на икономиката и енергетиката /Наредба № 1/, подробно е регламентиран реда за подаване на уведомлението, както и неговото съдържание. В чл. 117 от сочената наредба е предвидено, че гражданите, собственици на поземления имот, уведомяват писмено директора на съответната басейнова дирекция за: т. 1 - намерението да изградят кладенец; т. 2 - наличието на изграден кладенец. Според чл. 119, ал. 1 от Наредба № 1 в уведомлението за регистриране на изграден кладенец за задоволяване на собствени потребности се посочват: 1. трите имена на собственика на имота; 2. данни за поземления имот: идентификатор, адрес, трайно предназначение, начин на трайно ползване; 3. дълбочина на кладенеца; 4. диаметър на тръбата или на отвора на зиданите кладенци; начин на черпене на водата - с кофа или с помпа; 6. цел, за която се ползва водата.

Съгласно § 41, ал. 7 от ПЗР към ЗИД на ЗООС (обн. ДВ, бр. 98 от 2018г., изм. и доп., бр. 102 от 2020 г., в сила от 27.11.2020 г.) собствениците на кладенци за задоволяване на собствени потребности на гражданите, разположени в границите на населените места и селищните образувания, за които до 27 ноември 2018 г. не са подадени заявления за вписване в регистъра по чл. 118г, ал. 3, т. 5 от Закона за водите, подават заявление в срок до 28 ноември 2022 г. в съответната басейнова дирекция за вписване на съоръженията в регистъра. С изменение на тази разпоредба, ДВ 96/22, срокът за подаване на заявление е определен до 28 ноември 2025 г. Заявлението съдържа информацията за регистриране на изграден кладенец, определена в наредбата по чл. 135, ал. 1, т. 2 от Закона за водите. От текста на § 41, ал. 7 от ПЗР към ЗИД на ЗООС следва, че за да се впише водовземно съоръжение /кладенец/ в регистъра по чл. 118г, ал. 3, т. 5 от ЗВ, следва да се изпълнени следните условия: заявлението да е подадено от собственик на кладенец за задоволяване на собствени потребности на гражданите; кладенецът да е разположен в границите на населено място и селищно образувание; до влизането в сила на този закон да не е подадено заявление за вписване в регистъра по чл. 118г, ал. 3, т. 5 от ЗВ; заявлението за вписване в регистъра да съдържа информацията за регистриране на изграден кладенец, определена в наредбата по чл.

135, ал. 1, т. 2 от ЗВ – Наредба № 1.

В случая всички условия на сочената разпоредба са изпълнени. По делото не е спорно, че заявителят е собственик по реда на правоприемството на изградено преди 1994г. водовземно съоръжение /кладенец/ за задоволяване на собствени потребности, което не е било обявено в посочения по-горе срок за вписването му в регистъра по чл. 118, ал. 3, т. 5 от ЗВ. Съоръжението е изградено в имот, собственост на жалбоподател и сестра му, като наследници на приобретателя на имота от 1994 г. Незаконосъобразни са изводите на органа, че водовземното съоръжение не може да бъде вписано в регистъра, тъй като се намира в имот – общинска собственост. По делото са приложени доказателства за точното местонахождение на кладенеца – в парцел № 1 от стопанския двор, който е собственост на жалбоподателя. Приложен е договор за покупко-продажба на посочения кладенец, от който става ясно, че жалбоподателят е собственик на кладенеца в стопанския двор. Следователно същият има право на достъп до собствения си кладенец, като същият се намира в неговия имот, и той може да ползва от имота в пълен обем на правата и задълженията му като собственик, а на по силно основание и навсички подобрения и приращения в имота доколкото това е необходимо за използването на кладенеца според неговото предназначение (арг. от чл. 92 от Закона за собствеността). След като уведомлението за регистриране на вече изградения кладенец за задоволяване на собствени потребности съдържа всички необходими данни съгласно чл. 119, ал.1 от Наредба №1, водовземното съоръжение е следвало да се впише в регистъра. В настоящия случай подаденото заявление по същество представлява уведомление по реда на чл. 117, т. 2 – за наличието на изграден кладенец, подадено в новирания срок по § 41, ал. 7 от ПЗР към ЗИД на ЗООС, което има изискуемото съдържание по чл. 119, ал. 1, т. 1- 6 от Наредба № 1. Нито Закона за водите, нито подзаконовия нормативен акт - Наредба № 1 от 10.10.2007г. за проучване, ползване и опазване на подземните води, предвижда разрешителен режим, както по отношение на заявеното намерение за изграждане на кладенец в собствен поземлен имот, така и по отношение на искането за вписване на вече изграден кладенец в регистъра по чл. 118г, ал. 3, т. 5. Напротив достатъчно е само подаването на уведомление за това, т. е. режимът е заявителен, без да е необходима каквато и да е санкция от страна на административния орган, до който е отправено искането.

Разпоредбата на § 41, ал. 7 от ПЗР към ЗИД на ЗООС не променя характера на така установения режим, а само въвежда допълнителен срок за подаване на заявления за вписване в регистъра по чл. 118г, ал. 3, т. 5 от ЗВ, като същите се подават от собствениците на кладенци, а не от собствениците/ползвателите на имота, където е изграден кладенец.

Обжалваният административен акт е издаден с мотив, че В. Н. не е собственик на имота, в който е изграден кладенецът. Разпоредбата на чл.23 от Закона за водите изрично посочва, че собственикът на земята е собственик и на водите и водните обекти в имота, освен ако те не са собственост на държавата или на общината. Законът за водите допуска възможността уведомлението за изграден кладенец да се подава от ползвател на имота, но в него следва да се посочи и собственика на земята, както предвижда чл.119, ал.1, т.1 от Наредба № 1 от 10 октомври 2007г. Кладенецът представлява съоръжение, което е трайно прикрепено към недвижимия имот, поради което не е възможно той да е обект на собственост отделно от собствеността на земята. Съгласно чл.90 от Наредба № 1 от 10 октомври 2007г. за проучване, ползване

и опазване на подземните води съоръженията за подземни води с изключение на съоръженията за минерални води са недвижими вещи, трайно свързани с поземления имот, в който са изградени. Те се включват в регистрите на водовземните съоръжения, привързано към поземления имот, в който са изградени.

При така посочената нормативна уредба оспореният отказ за вписване на водовземно съоръжение в регистъра по чл. 118г, ал. 3, т. 5 от ЗВ следва да се прогласи за нищожен, като постановен при липса на законово основание за издаването му. Законът не предвижда правомощие на директора на съответната басейнова дирекция за постановяването му, тъй като предвиденият режим е регистрационен, в този смисъл е и особеното мнение на съдия от касационен състав, а не разрешителен. Незаконосъобразно е позоваването от органа на изискванията на чл. 43, ал. 2 от Закона за водите. Тази разпоредба не променя определения регистрационен режим на изградените водовземни съоръжения, а установят правила за водоземане за землището на конкретно населено място. В този смисъл Решение № 17245 от 16.12.2019 г. на ВАС по адм. д. № 2409/2019 г., III о., Решение № 1051 от 04.02.2021 г. на ВАС по адм. д. № 7096/2021 г., III о. и др.

По изложените съображения оспореният отказ за вписване на водовземно съоръжение /кладенец/ в регистъра по чл. 118г, ал. 1, т. 5 от ЗВ следва да се прогласи за нищожен, а преписката – да се върне на органа за ново произнасяне и вписване на изграденото водовземно съоръжение /кладенец/ в регистъра по чл. 118г, ал. 1, т. 5 от ЗВ. Административен орган следва да впише водовземното съоръжение, кладенец, при условията на чл. 57, ал. 2 от АПК – в седемдневен срок, след влизане на решението в сила.

При този изход на спора на жалбоподателя се дължат разноски за държавна такса в размер на 10лв.

Съдът Р Е Ш И :

ПРОГЛАСЯВА нищожността на отказ за вписване на водовземно съоръжение (кладенец) в регистъра по чл. 118г, ал. 3, т. 5 от Закона за водите, обективиран в писмо изх. № № РР-10-1088 от 07.03.2022г. на директора на басейнова дирекция „И. район“. ВРЪЩА преписката на директора на Б. дирекция „И. район“ за произнасяне по заявление вх. № № РР-10-1088/28.10.2020г., подадено от В. Н. Н., съобразно указанията на съда по тълкуването и прилагането на закона в седемдневен срок от влизане на решението в сила.

ОСЪЖДА Б. дирекция „И. район“ да заплати на В. Н. Н. ЕГН [ЕГН] сумата от 10лв. разноски по делото.

Решението може да се обжалва пред ВАС в 14-дневен срок от съобщението.

съдия: